

Even lekker weg. Daar draait het om op Camping Cruel. Misschien kom je voor een kort verblijf, misschien kom je voor een lange vakantie ... maar als je hier je tentje opzet, dan mag je de rest van de wereld achter je laten.

Vergeet dus je huiswerk. Vergeet de pestkop die elke dag kauwgom in je haar plakt. Vergeet dat je verliefd bent op iemand die niet eens weet dat je bestaat. Vergeet dat je binnenkort naar de tandarts moet. Vergeet dat je nog nooit hebt gescoord bij het voetballen. Vergeet dat je per ongeluk die dure vaas in de woonkamer hebt omgestoten. En vergeet dat je jouw broertje daar de schuld van hebt gegeven. Vergeet dat je jouw kamer nog moet opruimen. Vergeet dat je vergeten bent het toilet door te spoelen. En vergeet nog een keer je huiswerk.

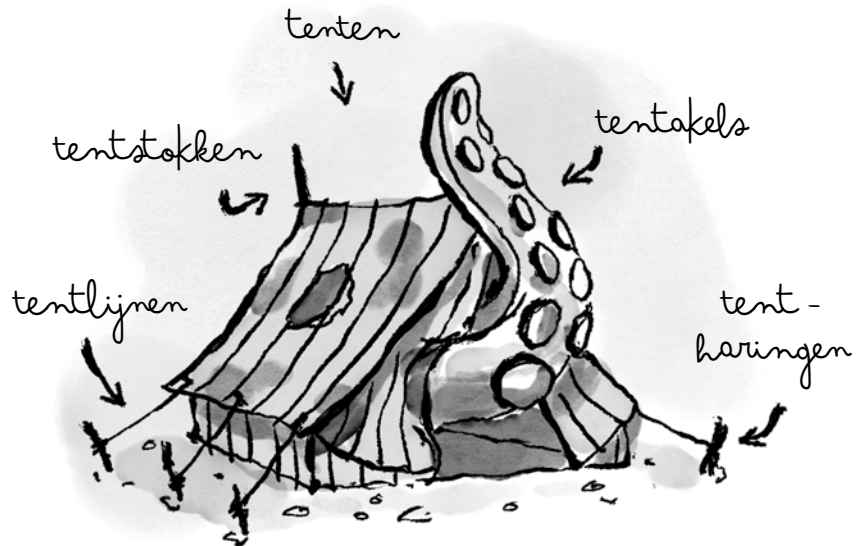
Vergeet alles maar.

Want op Camping Cruel hoef je nergens aan te denken. Hier mag je ontsnappen aan alles wat stom, vervelend, moeilijk, suf, naar, vervloekt, miserabel of rottig is. En aan je huiswerk. Hier mag je alles loslaten en alles negeren.

Hier mag je eventjes verdwijnen.

Als je aan een camping denkt, dan denk je waarschijnlijk ook meteen aan een heleboel andere dingen.

met een iets kleinere wc-rol
in de hand terug naar de tent lopen
(waardoor iedereen weet wat je net hebt gedaan)

Maar al die dingen zijn niet waar een camping **echt** om draait ...

Want het verschil tussen een *gewone* camping en een *geweldige* camping is niet de luxe van de tenten. Niet het aantal wc's of douches. En niet hoe vaak die gepoetst worden. Het is ook niet de smaak van het eten in de kantine. De grootte van de porties. Of hoe vaak je mag opscheppen. En het is zelfs niet het aantal klimtoestellen in de speeltuin of het aantal vissen in het zwembad.

Nee.

Het verschil tussen een gewone camping en een geweldige camping ... is de animatie.

De discofeestjes. De schmink-en-verkleedsessies. De karaoke-avonden. Maar natuurlijk ook het zingen van *De mars van de 100 doden*. De griezeltocht door het bos. En het traditionele geesten-oproepen-bij-het-kampvuur. Gewoon: de leuke dingen die op een camping te doen zijn.

Het vermaak. Het entertainment. Het amusement. Het plezier.

De animatie.

Want wat heb je aan een grote tent met airconditioning en verwarming, aan een toilet dat zo schoon is dat je van de bril zou kunnen eten, of aan een zwembad vol knuffelige piranha's ... als je ondertussen helemaal *dood* verveelt?

Inderdaad: niets.

**DAAROM HEBBEN GEWELDIGE CAMPINGS
ALTIJD GEWELDIGE ANIMATIE.**

En op Camping Cruel was dat de taak van Jolien.

Jolien was het blinkende middelpunt van Camping Cruel. Ze straalde, glinsterde en fonkelde. Gasten kwamen uit alle hoeken, gaten, hopen en graven ... alleen om haar te ontmoeten. En als de bezoekers haar zagen, dan kregen ze meteen een warm en knisperend gevoel.

Al kwam dat misschien vooral doordat Jolien altijd bij het kampvuur zat.

Hoe dan ook ...

Jolien zat altijd bij het kampvuur, omdat ze daar het best haar verhalen kon vertellen.

Want dat was haar favoriete vorm van animatie.

Van lol, verstrooiing, pret, vertier.

Jolien speelde namelijk geen muziek voor de campinggasten. Ze knutselde niet met de kinderen. Ze had een hekel aan sporten en goochelen en in-een-uitgeholde-pompoen-over-de-rivier-varen. Ze klom nooit op springkastelen en ze denderde nooit van speeltoestellen. Ze bakte geen zandtaartjes met echt zand en ze brouwde geen heksensoep van echte heksen.

Nee.

JOLIEN VERTELDE VERHALEN.

Want Jolien was stapelgekdolverzot op verhalen. Ze schreef verhalen en ze las verhalen. Ze verzon verhalen en ze vertelde verhalen. Ze verhaalde verhalen verhalen verhalen. Spannende boeken, romantische strips, enge griezelbundels: ze verslond alles.

Zolang het maar een verhaal had.

En natuurlijk kun je ook heel veel andere dingen doen rond een kampvuur. Je kunt er in een groepje omheen zitten en liedjes zingen, of marshmallows roosteren, of offers brengen aan de goden van de onderwereld.

Maar Jolien vertelde er verhalen.

Luister maar ...